

Asıl Yazmadıklarımın Sor Beni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ağustos 2021

Hangi düş' ün kıtasında saklısın, sevgili?
Zemherilerde sayıklayan güneş gibi
Sevgi ikliminde seyyah yüreğimle
Her yolum kesiştiğinde hüznle
Meali mi yoksa yalnızlığın...
Sözüm geçmez ki insanlara
Kaderime razıyım kederimi dahi
Sırtlandığım bir küfedir sözcüklerim
Dilimden düşmezken hüzn ve sevgi
İrki olmayan bir düştür ateşe âşık olmak
Gönlün kılavuzu bülbül
Sökün eden güllerle atan kalbim güldür güldür.

Mizacımda saklıdır şiirler
Yol yorgunu düşlerimi katık yaptığım
Belki de o atıl düşte saklı ilham perim
Sırtımı sıvazlayan rüzgârın içli hıçkırığı
Hani yer gök delindiğinde
Hani yolum hazanla kesiştiğinde
Çok da yakındır hazanın ayak sesi.

Günü devirdik, sevgili
Pimini de çektik mi hayallerin
İçimde kıyasıya bir rekabet
Varsa yoksa dünüm ve günüm
Hala savrulduğum hala savunduğum güdümlü yüreğim
Kolaçan ettiğimse önüm arkam
Sağımda solumda kimse nutuk atan
Üstüme alınmadığım
Yine de ara ara ağlarım
Aralıksız yağın nimete sarılır da sevdiklerimi anarım.

Kâh dün de kalan
Kâh günüm den dahi göçüp giden
Zincirlerim vardır b/ağlandığım

Zanlar vardır uçuşan
Asla sahiplenmediğim lakin azıcık uzansam hüzne
Boy verir filizler
Acıyla beslenen şu yürek
Toprağıma da elbet alışacağım
Top yekûn firar edeceğim son ana kadar
Kalsam da etten kemikten bir parça
Asla alaya almasınlar içimde saklı tuttuğum ne varsa.

Güneşin neşri
Evrenin sessizliği
Oysaki kıyametler kopar içimde
Delip geçen gözlerimi
Bazen yalnızlığın ismi
Ses etmeden sevdiğimden belli değil mi yoksa?
Bir belirteç ise şiirim
Tutuklu kaldığım sevginin ümmeti
Yaşamaksa layığıyla
Sevmekten geçmez mi yolu insanın, hadi durma söyle.

Duraksadığından da öte
Durakları geçtiğim hayat denen seyrüseferi
Yaşanır ve sevilir kılan
Elbet şakıyan bülbülün hicvinde
Dönendiğim ise sevginin yörüngesinde
Bir umut bir de aşk
Kurumuş yaşlarıma tutsak
Her sözcüktür sona erdiren kuraklığı
İçimdeki t/aşkın nehre söz geçiremediğimden belli
Sevip sevilmenin ise meali
Bakma sen şiir diye yazıp geçtiğime
Asıl sor beni yazmadıklarımından...

Sor beni Rabbimden
Asla da bakma ahvalime:
Tutuştüğüm kadar tutuşsaydı etekleri
Günü güzel kılan da bu değil mi?
Sevgiyi pay etmek payidar kılmak
Sancılanmış göğün gümbürtüsü ile

Yađan rahmeti kucaklamak layığıyla
Yoksa değeri kalır mıydı güneşin?
Ah, peçesinde saklı ne ise gecenin
Bak, geldim işte aydınlığımla
Rabbim iken bahşeden en güzeli...